

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg har en fornemmelse af, at det her godt kan blive en lang dag. Da jeg forberedte mig til behandlingen af netop det her lovforslag, forestillede jeg mig i grunden, at det var en lille ekspeditionssag. Jeg har også indtryk af, at der er et stort flertal, der er enige i, at det her er noget, vi vil sige ja til, og det vil Det Konservative Folkeparti også.

Men jeg vil godt i forlængelse af de replikker, der er kommet herfra, sige, at det at have statsborgerskab er en alvorlig sag. Jeg vil helt tilslutte mig det, hr. Bjarne Laustsen sagde: Det er ikke at sammenligne med et medlemskab af en tilfældig forening. Statsborgerskabet giver nogle rettigheder og nogle pligter, og det åbner nogle døre, alt efter hvilket statsborgerskab man har.

At en person kan have flere, måske endda mange statsborgerskaber, som man kan bruge efter behov, er imod Det Konservative Folkepartis opfattelse af begrebet statsborgerskab og alt, hvad der ligger i det. Man skifter ikke statsborgerskab, som man skifter skjorte, og man går normalt kun med én skjorte, i hvert fald sådan i al almindelighed.

Hr. Søren Søndergaard sagde, at man så kunne bo i et land og ingen rettigheder have. Jamen hvad er det da for noget? Hvis man bor her i det danske samfund på lovligt ophold, har man stort set nøjagtig de samme rettigheder, om man har indfødsret eller ej. Man har bare ikke stemmeret til Folketinget, og jeg synes, at det er så ganske indlysende, at man som fremmed, men fuldt anerkendt borger i det her land, ikke har stemmeret til den lovgivende forsamling, hvor man bestemmer, hvordan samfundet skal være indrettet. Derimod får man ret hurtigt stemmeret til amtsråd og byråd, hvor man bestemmer, hvordan lovene føres ud i livet; hvordan tingene fungerer i det lille lokalsamfund.

Så vi kan tilslutte os de to dele i lovforslaget og konstatere, at der altså er nogle, der har andre opfattelser af statsborgerskabet, end vi har.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til nogle få kommentarer til Dansk Folkeparti. Jeg er imponeret over, hvor fantastisk meget hr. Søren Krarup er inde i den danske historie, og det anerkender jeg, og det har jeg nok ikke brugt tilstrækkelig meget tid på.

Problemet er bare, at hr. Søren Krarup stadig befinder sig i historien og ikke er kommet til nutiden og ikke forholder sig til fremtiden. Det er

jo reelt set den, som jeg synes at vi i en vis grad er forpligtet til at forholde os til netop af hensyn til de danske børn, som hr. Søren Krarup ønsker at vi skal tage hensyn til.

Jeg hørte også, at hr. Søren Krarup anførte, at man ikke skal sætte spørgsmålstegn ved eksistentielle faktorer, og jeg har også tidligere anført, det godt kan være, at vi skal skifte ordføreskab, så det er vores etiske ordførere, fru Margrete Auken, der skulle komme herved og holde ordføretaler i alle de her udlændingespørgsmål, for det er, som om det hele er eksistentielle spørgsmål.

Hr. Søren Krarup anførte, at faktorer som hvorfor vi trækker vejret, det er ikke noget, vi skal sætte spørgsmålstegn ved. Jeg tror nu, at hr. Søren Krarup engang, den dag han er syg og kommer ind på en skadestue eller på et hospital, vil være glad for, at der er nogle læger, der netop har studeret, hvorfor vi trækker vejret, hvorfor det er, at vi har de mest basale funktioner, der kan opretholde vores liv, altså at man sætter spørgsmålstegn ved de mest basale ting.

Jeg tror, at hele vores videnskabelige baggrund og hele vores videnskabelige grundlag for et moderne samfund ville forsvinde, hvis ikke man satte spørgsmålstegn ved nogle basale ting som: Hvorfor falder æblet til jorden? Men det kan da godt være, at det også er i den retning, at Dansk Folkeparti og hr. Søren Krarup gerne vil gå.

KL 10.30

Jeg har kun én anke over det spørgsmål, og det er, at vi simpelt hen har fået høringssvarene med alt, alt for kort varsel, og hvis det er, at regeringen betragter det her forslag som afgørende, så synes jeg, at praksis også må være, at man må give folketingsmedlemmerne mulighed for at sætte sig ordentligt ind i de forhold og få lejlighed til at læse høringssvarene, som vi i hvert fald i SF betragter som vigtige.

Derfor vil jeg forholde mig til det her lovforslag ved at gå ind til det med åbent sind under udvalgsbehandlingen, se på det dér og tage stilling til det efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil lige komme med en replik til hr. Kamal Qureshi, hvis venlighed jeg påskønner. Hr. Kamal Qureshi siger, at jeg befinder mig i historien. I den anledning vil jeg godt fortælle en lille bitte historie: